

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการการสร้างชุดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย มีขั้นตอนการวิจัยและการสรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. สรุปผลการวิจัย
3. อภิปรายผลการวิจัย
4. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ก่อนและหลังการใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

1. ชุดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพเท่ากับ 89.10/88.83 แสดงว่าชุดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80
2. เด็กปฐมวัยที่เข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ หลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. ชุดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย มีประสิทธิภาพสูงกว่า เกณฑ์ 80/80 ผลการวิจัยครั้งนี้ปรากฏว่าชุดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยมี ประสิทธิภาพ 89.10/88.83 หมายความว่า ชุดกิจกรรมได้ทำให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ ร้อยละ 89.19 และสามารถเปลี่ยนพฤติกรรมจากชุดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ เฉลี่ย

ร้อยละ 88.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะชุดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้ผ่านขั้นตอนการวิเคราะห์เนื้อหา มีการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน และลำดับขั้นตอนการทำงาน ทุกขั้นตอนในการพัฒนาได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน มีการทดลองใช้ก่อนนำไปใช้จริง กิจกรรมต่าง ๆ ในชุดกิจกรรมเน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมที่เน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ อาศัยหลักการเรียนรู้ที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง รูปแบบของกิจกรรมจึงเป็นการให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมสร้างความรู้จากประสบการณ์เดิม และเรียนรู้จากการปฏิบัติโดยร่วมกันคิดที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สวัสดิ์ วงชาติ (2548 : 76-79) ได้วิจัยการพัฒนาชุดฝึกความฉลาดทางอารมณ์ด้านการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เขตอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ชุดฝึกความฉลาดทางอารมณ์ด้านการจัดการกับอารมณ์ตนเองมีประสิทธิภาพ 83.92/93.89 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนาลัย วงศ์เกษม (2549 : 83-86) ได้วิจัยการสร้างชุดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.85/80.03

2. เด็กปฐมวัยที่เข้าร่วมกิจกรรม โดยใช้ชุดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ หลังการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าก่อนการเข้าร่วมกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ชุดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้วิธีการฝึกแบบมีส่วนร่วม ได้แก่การเรียนรู้เชิงประสบการณ์ร่วมกับกระบวนการกลุ่ม ผู้วิจัย ได้ออกแบบกลุ่มหลายลักษณะ ทั้งแสดงความคิดเห็นเป็นรายบุคคล หรือรายกลุ่ม ซึ่งแต่ละกิจกรรมจะแตกต่างกันไปร่วมกับการใช้ใบความรู้ ซึ่งใบความรู้ทำให้เกิดการมีส่วนร่วมสูงสุดและบรรลุวัตถุประสงค์ เทคนิคที่ใช้ในการจัดกิจกรรมครั้งนี้ อาทิเช่น การสวมบทบาท การเล่านิทาน ทัศนศึกษา ร้องเพลง กิจกรรมต่าง ๆ จำนวน 9 ชุดกิจกรรม ด้านดี ได้แก่ กิจกรรมที่ 1-3 การสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นำห้องผจญภัย (ตัวเรา) และ เรียนรู้ตัวเรา (ตัวเรา) ในการทำกิจกรรมดังกล่าวจะทำให้เด็กได้เรียนรู้ร่วมกัน มุ่งพัฒนาเด็กให้เรียนรู้การเป็นผู้นำผู้ตาม การมีพี่น้อง การมีน้ำใจ และการเอื้ออาทรต่อกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กได้รู้จักอารมณ์ มีน้ำใจ รู้ว่าอะไรถูกอะไรผิด ด้านเก่ง ได้แก่ กิจกรรมที่ 4-6 ข่าวด้านนี้ (การรู้ว่าอะไรผิด อะไรถูก) ภาษาอังกฤษง่ายนิดเดียว (กระตือรือร้น/สนใจใฝ่รู้) และ เหนงจ้งอย่างนี้ไม่ดีเลย (การควบคุมอารมณ์ตนเอง) ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะทำให้เด็กกระตือรือร้น/สนใจใฝ่รู้ ปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง กล้าพูดกล้าบอก ด้านสุข ได้แก่กิจกรรมที่ 7-9 ตีบทแตก(การปรับตัว/กล้าพูดกล้าบอก) เรียนรู้คำจากเพลง (สนุกสานร่าเริง) และ โลกสวยด้วยมือเรา (การมองโลกแง่ดี) กิจกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อให้เด็กปฐมวัยมีความ

พอใจ อบอุ่นใจ และ สนุกสนานว่าจริง ซึ่งลักษณะของกิจกรรมครั้งนี้ส่วนใหญ่จะเน้นทำให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นอย่างมากประกอบด้วยครูผู้สอนได้คอยกระตุ้นให้ผู้ฝึกอบรมแสดงความรู้สึกและความคิดเห็นออกมาอย่างเต็มที่ซึ่งทำให้ผลการจัดกิจกรรมในครั้งนี้เป็นไปตามที่คาดหวังเอาไว้ และผลการวิจัยได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุมาลัย วงศ์เกษม (2549 : 83-86) ได้วิจัยการสร้างชุดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความฉลาดทางอารมณ์หลังการเข้าร่วมกิจกรรมเพิ่มขึ้นจากก่อนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของจุไร พิมพ์วาปี (2550 : 78) ได้วิจัยผลการจัดประสบการณ์บูรณาการกิจกรรมเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโคกศรี จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัยที่มีการพัฒนาด้านเก่ง ดี และมีสุข หลังการจัดประสบการณ์บูรณาการกิจกรรมเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าก่อนได้รับการจัดประสบการณ์บูรณาการกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะด้านการนำไปใช้

- 1.1 ก่อนจะนำชุดกิจกรรมนี้ไปใช้เพื่อให้เกิดผลดีในขณะดำเนินกิจกรรมผู้ใช้กิจกรรมควรศึกษา ทำความเข้าใจการจัดเตรียมเอกสาร สื่อ และทดลองใช้ก่อนก่อนนำไปใช้จริง
- 1.2 ก่อนเริ่มจัดกิจกรรม ครูควรสร้างความคุ้นเคยกับเด็ก ๆ เพื่อให้กล้าแสดงออก และเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสนุกสนาน
- 1.3 ควรสร้างชุดกิจกรรมในการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ ของเด็กปฐมวัย
- 1.4 ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิรูปการศึกษาในด้านของการพัฒนาสื่อและเทคโนโลยีที่จะนำมาจัดการศึกษาในลักษณะของการอบรมเลี้ยงดู และให้การศึกษา เด็กจะได้รับพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ที่เหมาะสมตามวัย ที่จะส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางอารมณ์ในทางที่ดีและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัย

2.1 ควรมีการศึกษาความคงทนของความฉลาดทางอารมณ์หลังจากยุติการใช้ชุดพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์

2.2 ควรมีการศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย



มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY